

Med sorgen og klagen hold måde

Musik: Th. Laub / K. Lyngbye

Tekst: DDS02 565,1-9

S

1. Med sor-gen og kla-gen hold må - de! Du min-des den hel - li - ge

SA

con b.c.

4

dåb og Him-me-rigs bord af Guds nå - de. Til - eign dig Guds her-lig-heds håb!

2. Hvi gemmer du støvet i kiste, □
hvi rister du navnet i sten, □
når ikke i troen du vidste, □
at vågne skal slumrende ben! □

3. Lad legemet kun sig udhvile □
og fattes med synet al sans! □
Det skal dog opvågne og smile, □
skal skinne og skues i glans. □

4. Så kornet utallige gange □
har fundet sin død under muld, □
opstod dog i bølgende vange □
og skinned i solen som guld. □

5. Så lagdes vor frelser i dvale, □
men ved du ej, hvor han er nu? □
Han troner i Himmerigs sale □
og husker, ved støv hænger du.

6. O, glem ej, at hytten, som hælder, □
som raver og synker i grus, □
sin bryst vel med rette undgælder, □
men bygtes dog til et Guds-hus! □

7. Guds ord det går aldrig af minde, □
det hørtes og troedes der, □
og tit har de leget derinde, □
små-englene, Gud haver kær. □

8. Når under de rødmende skyer □
der stødes i Himlens basun, □
for gravfolket morgenen gryer, □
sig rejser Guds faldne paulun. □

9. Lyksaligste af alle dage, □
o muld, når af dig myldrer frem □
Guds billeder alle så fage, □
når Gud henter børnene hjem!

Aurelius Clemens 4. årh. □

N.F.S. Grundtvig 1844 og 1864